

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Радомир, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ

при участието на секретаря М.Д.М.
в присъствието на прокурора С. Д. Г.
като разглежда докладваното от РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ Гражданско дело № 20231730101022 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 530 - чл. 541 ГПК, вр. чл. 19, ал. 1 ЗГР.

Образувано е по подадена от В. Г. Г. молба с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗГР, в която е обективизирано искане за допускане промяна на фамилното име на молителя от „Г.“ на „В.“.

В молбата се излагат твърдения, че родителите на молителя са се развели през 2018 г., като от момента на раждането му до настоящия момент молителят е получавал подкрепа единствено от своята майка С. Г. В.а, като за отглеждането на молителя и на сестра му са помагали баба му и дядо му по майчина линия.

До навършването на пълнолетие молителят нито веднъж не получил подкрепа от баща си, който не предоставял никакви парични средства за издръжката му.

Сочи, че от детството до настоящия момент бил най-близък с дядо му по майчина линия – Г.Д. В., който го научил да бъде работлив и отговорен човек. Още от малък молителят се представял навсякъде с фамилията В., която чувствал като своя. Всички приятели го познавали като В. Г. В..

С оглед изложеното моли съда да допусне промяна във фамилното име на молителя от „Г.“ на „В.“.

В съдебно заседание молителят се явява лично, като заявява, че поддържа молбата и моли за уважаването ѝ.

Заинтересованата страна – Община Перник, в съдебно заседание не изпраща представител и не взема становище по молбата.

Заинтересованата страна – Районна прокуратура – Перник, Териториално отделение - Радомир, в съдебно заседание, чрез прокурор Г. изразява становище за основателност на молбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представеното по делото удостоверение за раждане, издадено от Община Перник въз основа на акт за раждане № . г., е, че молителят е роден на . г. в гр. Перник, с родители – С. Г. Г. и Г.А. Г., като е вписан в акта за раждане с имена В. Г. Г..

По делото е представено и решение № . г. по гр. д. № . г. по описа на РС – Перник, с което съдът е прекратил гражданския брак, сключен между С. Г. Г. и Г.А. Г., предоставено е упражняването на родителските права по отношение на ненавършилото пълнолетие дете – В. Г. Г., на майката С. Г., при която е определено и местоживееенето на детето, определен е режим на лични отношения между бащата Г. Г. и детето В. Г., както и размер на месечната издръжка, платима от бащата и е постановено след прекратяването на брака съпругата да носи предбрачното си фамилно име – В.а.

От приобщената към доказателствата по делото справка с рег. № . г. от Националната следствена служба се установява, че спрямо молителя няма образувани и неприключили наказателни производства.

От предоставената от Дирекция „Български документи за самоличност“ на МВР справка с рег. № . г. се установява, че за молителя няма данни за наложени принудителни административни мерки по Глава VII, раздел I от ЗБЛД, както и въведена мярка по чл. 68 НПК, като спрямо молителя няма данни и за наложена санкция по Глава VII, раздел II от ЗБЛД.

От представената по делото от Бюро „Съдимост“ при РС – Перник справка за съдимост се установява, че молителят не е осъждан.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Г. Т., от чиито показания се установява, че от раждането на молителя непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието му са се полагала от неговата майка С. Г. и от неговите баба и дядо по майчина линия. Бащата не е проявявал интерес към молителя и двамата към настоящия момент не поддържат никакъв контакт. Молителят смятал дядо си Г. В. за пример в живота, възхищавал му се и желал да носи неговото фамилно име.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, преценявайки ги по реда на чл. 172 ГПК, като ги намира за логични, последователни и вътрешно безпротиворечиви.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Правото на име, освен лично субективно и неотчуждимо право, представлява и основен индивидуализиращ белег на всеки български гражданин. С оглед установения в законодателството принцип за стабилност на индивидуализиращите признаци, формиращи в тяхната съвкупност гражданското състояние на физическите лица, упражняването на

потестативното право за промяна на име е предпоставено от наличието на конкретни основания, визирани в разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗГР. В тази връзка промяна на собственото, бащино и фамилно име може да се извърши, когато то е осмиващо, опозоряващо, обществено неудобно или други важни обстоятелства налагат това. Същевременно законът не дава легална дефиниция на понятието „важни обстоятелства“, като е предоставил преценката на съда за тяхното наличие, респ. липса във всеки конкретен случай, при съобразяване с общите принципи на гражданското право и обществения морал.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗГР името на български гражданин, роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Трите части на името се вписват в акта за раждане. Съгласно чл. 12, ал. 1 ЗГР собственото име на всяко лице се избира от родителите му и се съобщава писмено на длъжностното лице по гражданското състояние при съставяне на акта за раждане. Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗГР бащиното име на всяко лице се образува от собственото име на бащата и се вписва с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен когато собственото име на бащата не позволява поставянето на тези окончания или те противоречат на семейните, етническите или религиозните традиции на родителите, а според чл. 14, ал. 1 ЗГР фамилното име на всяко лице е фамилното или бащиното име на бащата с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен ако семейните, етническите или религиозните традиции на родителите налагат друго. В хипотезата на правната норма на чл. 19, ал. 1 ЗГР изчерпателно са изброени случаите, в които българските граждани могат да искат промяна на своите имена - когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това. Съдебната практика приема, че важни по смисъла на закона са такива обстоятелства, които са направили лично и обществено неудобно за молителя носенето на името, така: решение № 680/11.01.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1164/2009 г., ГК, IV г. о.

В разглеждания случай съдът приема, че съвкупната преценка на събраните в хода на производството доказателства е в състояние да мотивира извода за основателност на молбата относно търсената промяна на фамилното име на молителя. Във връзка с горното съдът е на становище, че наведените в молбата и установените по делото обстоятелства следва се приемат за „важни“ по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР. На първо място следва се отчете субективното желание на молителя. Както е прието в практиката на ВКС - решение № 19/08.02.2012 г. на ВКС по гр. д. № 486/2011 г., ГК, III г. о. и решение № 450/28.11.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1777/2011 г., ГК, IV г. о., от понятието „важни обстоятелства“ не следва да се изключва субективното желание на лицето да носи определено име, стига исканата промяна да няма за цел въвеждане в заблуждение на органите на реда или определени институции. По делото се установи, че е налице субективно желание на молителя за промяна на фамилното му име, като това негово желание е изложено в подадената по делото молба. Същевременно не са налице данни, че молителят цели да въведе в заблуждение органите на реда – същият е неосъждан и срещу него няма образувани и неприключили досъдебни производства.

Наред с това, безспорно се установи, че фамилията „Г.“ създава неудобства на молителя в личния и обществения му живот, тъй като същият е известен в обществото с името В. Г. В.. Без съмнение това поражда неудобства и следва да се третира като „важни обстоятелства“ по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР, които обуславят нуждата от промяна на фамилното име на молителя с това, с което същият е известен в обществото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА на основание чл. 19, ал. 1 ЗГР ПРОМЯНА ВЪВ ФАМИЛНОТО ИМЕ на В. Г. Г., с ЕГН: *****, с адрес: с. Г., общ. Радомир, обл. Перник, от „Г.“ на „В.“.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Перник в едноседмичен срок от връчване на съобщението за обявяването му, ведно с препис от съдебния акт.

След влизане в сила на решението да се изпратят съобщения до Служба „ГРАО“ и Бюро „Съдимост“ при Районен съд - Перник, а на Община Перник – заверен препис от съдебния акт за изпълнение на процедурата по чл. 75, ал. 1 ЗГР.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____